

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 6C/284/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1414213631
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Jankola
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2020:1414213631.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava IV, v konaní pred sudcom JUDr. Miroslavom Jankolom, v právnej veci žalobcu: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, Boulevard Haussman 1, Paríž, Francúzska republika, konajúci na území Slovenskej republiky prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, Karadžičova 2, 821 08 Bratislava, IČO: 47 258 713, zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Marek Czompoly s.r.o., Ventúrska 16, 811 01 Bratislava, IČO: 47 234 547, proti žalovanej: G. T., nar. XX.XX.XXXX, G. G. XXXX/XX, 841 07 Bratislava, v konaní o zaplatenie 989,60 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu zamietá.
- II. Žalovaná nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Právny predchodca žalobcu, spoločnosť CETELEM SLOVENSKO, a.s., sa žalobou doručenou súdu dňa 21.8.2014 domáhal, aby mu žalovaná zaplatila sumu 989,60 eura s príslušenstvom, z titulu nesplatenia úveru, ktorý mala zaplatiť na základe zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru a vydání úverovej karty zo dňa 14.12.2001. Obsahom úverovej zmluvy bol záväzok právneho predchodcu žalobcu poskytnúť žalovanej revolvingový úver vo výške úverového rámca 20.000,-Sk (663,88 eura). Žalovaná vyčerpala z poskytnutého úverového rámca peňažné prostriedky vo výške 3.293,01 eura. Žalovaná svoj záväzok splácať poskytnutý úver riadne a včas neplnila, pričom mala uhradiť len časť dlžnej sumy, a to v jednotlivých splátkach, spolu 4.594,57 eura. V dôsledku neplnenia dohodnutých zmluvných podmienok žalobca vypovedal úverovú zmluvu dňa 21.8.2013 a toho istého dňa sa stal splatný dlh žalovanej v celom rozsahu. Žalobca k 16.8.2013 evidoval voči žalovanej dlh v celkovej výške 989,60 eura (880,71 eura z titulu zvyšku dlžnej úverovej istiny, 101,33 z titulu dlžných úrokov z úveru, 7,56 eura z titulu dlžného poistného z úveru). Okrem toho si žalobca uplatňoval úroky z dlžnej úverovej istiny vo výške 23,40 % ročne zo sumy 880,71 eura od 17.8.2013 do zaplatenia a úroky z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 989,60 eura od 29.10.2013 do zaplatenia.

2. Uznesením č.k. 3Co/222/2018-115 zo dňa 31.07.2019 odvolací súd zrušil rozsudok tunajšieho súdu č.k. 6C/284/2015-90 zo dňa 01.03.2018, ktorým súd žalobu v celom rozsahu zamietol, a vrátil mu vec na ďalšie konanie.

Odvolací súd svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že napriek tomu, že pôvodný žalobca, spoločnosť CETELEM SLOVENSKO, a.s., zanikla počas konania zlúčením s terajším žalobcom, prvostupňový súd nepostupoval v zmysle § 64 Civilného sporového poriadku, ďalej len (C.s.p.) a nerozhodol o pokračovaní v konaní s jej právnym nástupcom. Napriek absencii tohto procesného úkonu, súd konal ďalej s novým subjektom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, označujúc ho za žalobcu a verejne vyhlásil

rozsudok, a to v čase keď nemal na to splnené procesné podmienky. Vzhľadom na to, že prvostupňový súd rozhodol v meritórne vo veci bez splnenia procesných podmienok, zaťažil svoje rozhodnutie podľa odvolacieho súdu vadou, pre ktorú bolo potrebné rozsudok prvostupňového súdu zrušiť a vrátiť mu vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolací súd uviedol, že prvostupňový súd v ďalšom konaní rozhodne v zmysle § 64 C.s.p. o pokračovaní v konaní s právnym nástupcom pôvodného žalobcu a následne opätovne posúdi dôvodnosť nároku vychádzajúc z dokazovaním zisteného skutkového stavu.

Odvolací súd zároveň poukázal na fakt, že prvostupňový súd posúdil správne, že predmetná úverová zmluva je spotrebiteľskou zmluvou, avšak nesprávne aplikoval právny predpis, zákona č. 129/2010 Z.z., podľa ktorého ju posúdil ako bezúročnú a bezpoplatkovú. Predmetnú úverovú zmluvu bolo treba posudzovať podľa zákona č. 258/2001 Z.z., nakoľko právne vzťahy, ktoré vznikli pred 11.06.2010 na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, sa v zmysle § 25 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. spravujú podľa doterajších predpisov, ak zákona v ods. 2 nestanovuje inak. Prvostupňový súd tak mal pri skúmaní náležitostí úverovej zmluvy vychádzať z ust. § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z. a nie podľa ust. § 9 ods. 2 a § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. Prvostupňový súd tak podľa odvolacieho súdu vec nesprávne právne posúdil a aj táto okolnosť bola dôvodom zrušenia napadnutého rozsudku.

3. Uznesením č.k. 6C/284/2015-121 zo dňa 22.08.2019 súd v zmysle intencií odvolacieho súdu rozhodol o tom, že v konaní pokračuje s právnym nástupcom pôvodného žalobcu, a to spoločnosťou BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 06.09.2019.

4. Žalobca v následnom konaní len poukázal na svoje predošlé písomné podania a nemal ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania.

5. Žalovaná sa k žalobe a ani v následnom konaní k veci nevyjadřila.

6. Súd na prejednanie veci samej nenariadil pojednávanie s poukazom na § 297 písm. b) zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“), nakoľko v predmetnom prípade išlo o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán neboli sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšovala 1 000 eur. V nadväznosti na to súd súlade s § 219 ods. 3 C.s.p. v zákonnej lehote oznámil na úradnej tabuli a na webovej stránke tunajšieho súdu verejné vyhlásenie rozsudku na termín 06.02.2020.

7. Súd opätovne vykonal vo veci dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi tvoriacimi obsah spisu, a to: žiadosť/zmluva o poskytnutí revolvingového úveru a vydání úverovej karty Carrefour + všeobecné podmienky pre poskytovanie revolvingového spotrebiteľského úveru a vydanie úverovej karty (č.l. 8 spisu), výpoveď zo zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydání kreditnej karty č. 42604680979100 zo dňa 21.08.2013 (č.l. 9), výpis z úverového účtu (č.l. 11), potvrdenie o odfinancovaní peňažných prostriedkov (č.l. 41), potvrdenie o prijatí splátok (č.l. 42).

8. Súd pri rozhodovaní vychádzal z nasledovného skutkového stavu:

Právny predchodca žalobcu mal so žalovanou dňa 14.12.2001 uzavrieť zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru a vydání úverovej karty, a to na základe písomnej žiadosti žalovanej. Právny predchodca žalobcu žalovanej vydal úverovú kartu a poskytol jej úverový rámec vo výške 20.000,- Sk (663,88 eura). Žalovaná z poskytnutého úveru vyčerpala peňažné prostriedky vo výške 3.293,01 eura, svoj záväzok splácať poskytnutý úver riadne a včas však nesplnila. Napriek dohodnutým splátkam do dňa podania žaloby žalovaná splatila len časť dlžnej sumy, a to vo výške 4.594,57 eura. Nakoľko žalovaná neplatila dohodnuté splátky, právny predchodca žalobcu vypovedal úverovú zmluvu 21.08.2013, pričom výpoveď nadobudla účinnosť dňa 28.10.2013.

9. Po právnej stránke súd vec posúdil nasledovne:

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné.

Podľa § 504 Obchodného zákonníka, dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do jedného mesiaca odo dňa, keď ho o ich vrátenie veriteľ požiadala.

Podľa § 25 ods. 1 a 2 zákona č. 129/2010 o spotrebiteľských úveroch o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, právne vzťahy, ktoré vznikli pred 11. júnom 2010 na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, sa spravujú podľa doterajších predpisov, ak tento zákon v odseku 2 neustanovuje inak.

Ustanovenia § 10 ods. 2 a 3, § 12, 14, 17 ods. 1 a 2 a § 18 sa od 11. júna 2010 použijú aj na právne vzťahy vzniknuté na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá bola uzavretá pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona na dobu neurčitú a podľa ktorej sa po nadobudnutí účinnosti tohto zákona poskytuje alebo môže poskytovať spotrebiteľský úver.

Podľa § 14 ods. 2 zákona č. 129/2010 o spotrebiteľských úveroch o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, veriteľ môže zmluvu o spotrebiteľskom úvere na dobu neurčitú vypovedať, ak je to dohodnuté v zmluve o spotrebiteľskom úvere na dobu neurčitú. Výpovedná lehota nesmie byť kratšia ako dva mesiace. Výpoveď veriteľ zašle spotrebiteľovi písomne alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o úvere (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme.

Podľa § 2 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 4 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

Podľa § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

Podľa § 46 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pre uzavretie zmluvy písomnou formou stačí, ak dôjde k písomnému návrhu a k jeho písomnému prijatiu

Podľa § 457 Občianskeho zákonníka, ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

10. Súd po vrátení veci na ďalšie konanie postupoval v zmysle intencií a pokynov odvolacieho súdu a po rozhodnutí o pokračovaní v konaní s právnym nástupcom pôvodného žalobcu, spoločnosti CETELEM SLOVENSKO a.s., opätovne posúdil dôvodnosť nároku žalobcu s ohľadom na vyššie uvedené listinné dôkazy. Súd vec právne posúdil na základe právneho predpisu účinného v čase, kedy mal vzniknúť právny vzťah medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou, t.j. podľa zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch.

11. Súd na základe žalobcom predložených listinných dôkazov dospel k záveru, že žalobu je potrebné zamietnuť. Po preskúmaní predmetnej žiadosti/zmluvy zo dňa 14.12.2001 súd zistil, že právny predchodca žalobcu ako veriteľ v rámci svojho podnikania poskytol žalovanej ako spotrebiteľke spotrebiteľský revolvingový úver na kúpu tovaru, vysávača a vydal jej úverovú kartu. Úverový rámec bol stanovený vo výške 20.000,- Sk (663,88 eura). Súd po preskúmaní tejto žiadosti/zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru a vydaní úverovej karty Carrefour, označenej v zátvorke ako návrh na uzavretie zmluvy v zmysle § 43a Občianskeho zákonníka zistil, že samotná zmluva nebola uzatvorená v písomnej forme, ako to vyžadoval § 4 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. Žalovaná podpisom predtlačenej formulára označeného ako žiadost/zmluva o poskytnutí revolvingového úveru totiž iba požiadala o poskytnutie úverového rámca a o vydanie úverovej karty. Takýto návrh na uzatvorenie zmluvy by však žalobca musel akceptovať jedine písomne, aby vznikla platná písomná zmluva (§ 46 ods. 2 Občianskeho zákonníka). V zmysle bodu III.-1-1. všeobecných podmienok pre poskytnutie

revolvingového spotrebiteľského úveru sa za prijatie návrhu v zmysle § 275 ods. 4 Obchodného zákonníka považuje písomné oznámenie prijatia adresované klientovi alebo prevod peňažných prostriedkov zodpovedajúcich sume prvého čerpania úveru. Odoslaním písomného oznámenia alebo prevodom peňažných prostriedkov vznikne zmluva medzi klientom a právnym predchodcom žalobcu podľa § 479a nasl. Obchodného zákonníka. Vznik zmluvy prevodom peňažných prostriedkov mal právny predchodca žalobcu navyše žalovanej potvrdiť písomne a súčasne jej mal oznámiť maximálny úverový rámec. Nakoľko žalobca, ani jeho právny predchodca súdu nedoložili žiadne písomné oznámenie o prijatí žiadosti/návrhu na uzatvorenie zmluvy, ktoré by bolo doručené žalovanej, súd nemal za preukázané písomné uzatvorenie predmetnej zmluvy, tak ako to na jej platnosť vyžaduje § 4 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. Faktické čerpanie peňažných prostriedkov žalovaným z poskytnutého úverového rámca nemožno považovať za uzatvorenie zmluvy v písomnej forme, pričom ani prípadný vznik zmluvy v zmysle § 275 ods. 4 Obchodného zákonníka, ako to predpokladajú Všeobecné podmienky pre poskytnutie revolvingového spotrebiteľského úveru neprichádza do úvahy, keďže ide o spotrebiteľský právny vzťah, pri ktorom nie je možná aplikácia citovaného ustanovenia. V danom prípade teda nebolo zo strany žalobcu preukázané dodržanie zákonom stanovenej písomnej formy zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a preto je takáto zmluva absolútne neplatná (§ 4 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch v spojení s § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka). K tomu možno navyše dodať, že žiadosť (návrh) žalovaného (ktorý predpripravil právny predchodca žalobcu) ani neobsahoval všetky zákonné náležitosti vyžadované zákonom o spotrebiteľských úveroch (§ 4 ods. 2 a 3 zákona o spotrebiteľských úveroch).

12. Vzhľadom na uvedené súd dospel k záveru, že medzi stranami sporu nebola platne uzatvorená zmluva o revolvingovom úvere, a preto žalovanej vznikla v zmysle § 457 Občianskeho zákonníka povinnosť vrátiť žalobcovi vyčerpané peňažné prostriedky z úverového rámca (ako bezdôvodné obohatenie podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Právny predchodca žalobcu v žalobe však uviedol, že žalovaná vyčerpala z úverového rámca sumu 3.293,01 eura, pričom mu uhradila sumu 4.594,57 eura. Nakoľko je úverová zmluva neplatnou, je každý povinný vrátiť to, čo od druhého dostal. Keďže žalovaná spotrebovala úver vo výške 3.293,01 eura a uhradila žalobcovi, resp. jeho právnenmu predchodcovi sumu 4.594,57 eura, zaplatila mu sumu o 1.301,56 eura vyššiu ako bola povinná.

13. Súd navyše poukazuje na fakt, že aj keby zmluva bola platne uzatvorená, v zmysle bodu III.-5-1 a 2 všeobecných podmienok pre poskytnutie revolvingového spotrebiteľského úveru bola žalovaná ako klient oprávnená kedykoľvek zmluvu vypovedať. Právny predchodca žalobcu mal však možnosť od zmluvy iba odstúpiť. Odstúpenie od zmluvy veriteľom predpokladal aj § 5 zákona o spotrebiteľských úveroch v prípade omeškania splátky dlhšie ako tri mesiace alebo dvoch splátok. Ust. § 14 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., na ktoré sa nevzťahujú prechodné ustanovenia síce pripúšťa výpoveď úverovej zmluvy zo strany veriteľa, avšak len ak je to dohodnuté v zmluve, čo v danom prípade nebolo. Z listinných dôkazov predložených žalobcom a jeho právnym predchodcom vyplýva, že žalovanej zaslal výpoveď z predmetnej zmluvy, pričom ju odôvodnil omeškaním splácania úveru. Na základe uvedeného teda vyplýva, že právny predchodca žalobcu nebol oprávnený vypovedať úverovú zmluvu, a preto túto výpoveď je možné chápať len ako odstúpenie od predmetnej zmluvy. Odstúpením od zmluvy by sa však zmluva v zmysle § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka zrušila od začiatku, a žalobcovi resp. jeho právnenmu predchodcovi by vznikol len nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia získaného žalovanou plnením bez právneho dôvodu.

14. Nakoľko predmetná spotrebiteľská úverová zmluva nebola platne uzatvorená a aj keby bola, tak jej prípadným zrušením zanikli práva a povinnosti, ktoré v nej mali byť dohodnuté, žalobcovi tak zostal nárok len na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške, v akej reálne poskytol žalovanej finančné prostriedky. Keďže však žalovaná vrátila žalobcovi viac ako jej bolo poskytnuté, súd žalobu zamietol ako nedôvodnú v celom rozsahu.

15. O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého má žalovaná právo na náhradu trov konania, keďže mala vo veci plný. Nakoľko však žalovanej v konaní žiadne trovy nevznikli, súd jej nárok na náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na Okresnom súde Bratislava IV do 15 dní odo dňa jeho doručenia, v dvoch vyhotoveniach.

Odvolanie proti rozsudku musí obsahovať všeobecné náležitosti každého podania podľa § 127 C.s.p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisová značka konania) a náležitosti odvolania podľa § 363 C.s.p. (proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne a čoho sa odvolateľ domáha)

Odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že (§ 365 ods. 1 C.s.p.):

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.